

Zeflemeaua

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Orice corespondență pentru redacție sau administrație se va adresa:

PIAȚA TEATRULUI
d'asupra Berăriei Cooperative

DIRECTOR :

GEORGE RANETTI

Abonamentul { pe an 8 Lei
pe șase luni . . . 4 „

Prețul anunțurilor, inserțiilor și reclamelor, după invoială.

MITROPOLITUL PARTHENIE ȘI BASARABIA

Noul mitropolit Parthenie se repede să smulgă Basarabia răpită de colosul de la Nord. Conu Mitiță Scuza îl trage de pulpana anterioară și-i strigă :

— Nu mă pune în conflict cu muscalii cu cauciuc din Piața Teatrului, popo, că te caterisese și pe tine, iar leafa-ți o dați lui Ciocazan care mi-a cerut-o pentru Teatrul din Craiova !

TOT DAR NIMIC

— IMPROVIZAȚIE —

Tiranii chiar se schimbă 'n mielucei
Doar la un semn al ăstui mititel.
De vrea el, face pace ori rebel,
Distruge temple sau creează zei.

Nimicu-acest'atit de mare ce-i?
Un băț de lemn cu virful de oțel!
Se 'nalță lumii său mor prin el...
Nimicul ăsta mare-i un... condei!

Gondeiul! Nazdrăvan ca'n bazme cal
Pe care gîndul, splendid cavalier,
Încăleacă și sboară către cer!

Totuși, stăpînii lui mor în spital,
Căci — cit e el de mare și de bun —
Îi las 'adesea fără de dejun.

Tarascon.

EXCOMUNICAREA D-LUI ALEX. DAVILA

Ați fost la prima reprezentație a piesei *Vlaicu Vodă* a d-lui Alex. Davila și, dacă n'ați fost, vă veți duce cu siguranță la a doua reprezentație, altminteri riscați să pierdeți stima și considerația noastră.

Vlaicu Vodă este, în trei vorbe, o piesă bună.

Amicul nostru Alecu Davila, care pînă în prezent nu călărea de cit pe caii de la hipodrom, a încălecat de data asta și pe Pegas și a ajuns la potou în aplausele generale ale publicului.

Am făcut, cu ocazia reprezentației cu pricina, o mică observație.

Piesa lui Alecu Davila are același efect ca și celebrele și binecuvîntatele «picături Davila»: îți provoacă o poftă de mîncare enormă, ba încă și o sete d'at bea Dunărea, de-ar curge bere pe ea. Cel puțin subscrisului așa i s'a întîmplat la ora 1 noaptea, după ce-am eșit de la spectacol.

Dar nu despre ce-am făcut eu la Berăria Cooperativă vream să vorbesc, ci despre ce-a făcut d. Davila la teatru și anume despre următorul fapt:

Toată lumea a observat cu mirare în sală prezența d-lui Nicolae Flea, ministrul nostru la Roma. Ce motiv puternic a determinat pe tribun să vie de la Roma, înadins, ca să vadă drama *Vlaicu-Vodă*?

Motivul acesta l'am aflat.

În piesa sa, Alecu Davila combate teribil catolicismul, dar știți,

îi face harcea-parcea pe papistași, spre marea satisfacție a d-lui Brăescu Delascurta și Delappravoslav-nivostoc.

Ei bine, putem afirma — fără teamă de a fi desmințiți — că II. PP. SS. SS. *) Papa de la Roma a însărcinat pe d. Flea ca să aziste la piesă și să-i facă un raport detaliat la întoarcerea 'n Roma.

Aflăm cum că, chiar în seara reprezentației, prin telegraful fără sîrmă Macaroni, pardon, Marconi, d. Flea a trimis înaltului pontifice depeșa următoare:

P A P A

ROMA.

Aleco Davila e uno grande inamico del Vaticano. Sua pesa combatenta furiosamente il catolicismo. Salve.

Flea.

În urma acestei telegrame, este iminentă escomunicarea simpaticului autor care — am uitat să spun — este botezat în religiunea catolică.

Se prevede că bula de escomunicare a Papei va stîrni o furtună tot așa de mare în România, ca cea din Rusia cu prilejul escomunicării lui Tolstoi de către mitropolitul ortodox.

În ceea ce ne privește, vom fi la postul nostru pentru a trage onorabilului Papă un zavrac să se ducă pîmina.

Sarseiă.

CONFLICTUL ROMÎNO-BULGAR

Z'arul «Patriotul» a denunțat că la ministerul de domenii funcționează un inspector silvic de naționalitate bulgară. Și l'a numit: d. Milan Tănăsescu.

Inculpatul s'a grăbit să trimeată «Patriotului» o scrisoare. Se apără nostim de tot.

Intîi zice că d-sa este «un modest funcționar la ministerul domeniilor».

Mă rog, dacă d. Milan consideră ca modestă slujba de inspector silvic, ce-ar vrea dumnealui să fie? Ministru de domenii? Vodă? Președinte de republică? Pentru că-i vorba de un silvicultor, e locul să zicem că s'a ureat scroafa 'n copac.

Mai departe, Baî Milan Tanasoff scrie:

«... moșii mei sunt întemeietorii orașului Turnu-Măgurele...»

Auziți d-lor Tocilescu, Xenopol, Iorga,

*) Nu știm pozitiv dacă se întrebuintează această titlatură; însă ne-am zis că dacă unui simplu mitropolit i se spune I. P. S. S., unui cogeamite Papă trebuie să i se spue cel puțin I.I. P.P. S.S. S.S. Nota Red.

toți cîți vă indeletniciți cu studii istorice? De ce n'ați pus pe d. Milan alături de Romulus și Remus și de toți cei-l-alți fundatori de orașe? La viitoarele edițiuni ale manualelor d-v. de istorie, să nu uitați a implini această gravă lacună.

În sfîrșit, pentru a proba în mod zdrobitor că e romin get-beget coada vacii, d. Milan spune:

«Vă adaog că eu am fost bursierul Statului 7 ani în liceul Sf. Sava, am fost bursierul Statului la școala forestieră din Nancy, sub-locotenent în artilerie reg. 5, sunt alegeător...»

Bun. Atit mai bine pentru d. Milan că a fost bursier și a învățat pe conta Statului. Un lucru însă nu ne lămurește: cum se face că d-sa, rudă bună cu Traian, este și Milan și Tănase. Iată două nume cari, ori-ce s'ar zice, miroase de departe a păs-tîrnac și-a bragă rece.

CALAMBUR GENIAL

— Nu'mi place luxul, monșer, — zicea un filfison gătit ca o păpușă, dar îmi place să am totdeauna haine curate.

— Da, — confirmă amicul Calamburgescu, — tu ai tot-dauna haine cu rate.

OPALE

— Versuri symbolisto-kübleriene cari trebuiau publicate în «Forța Morală», nu în «Zeflemeaua» —

În voi opale fine
Adorm oglinzi de ape
Și stinsul rithm de clape,
Și buzoene mape,
Și tot ce nu se 'ncape, —
Chiar bietul Genașine.

Amurguri vagi, de ceară, —
De becuri ce 'ntirzie
La masa unde scrie
Caion o porcărie, —
De mistică făclie,
Cu plumburi de seară.

Opale pale, fine,
Pe-un deget de bătrînă,
Huzii de cadînă
Cu roche lină 'n lină
Privindu-se 'n fîntînă
Cu ape Eustine.

În mina-i de regină
Zimbesc opale mari,
Balcanii seculari
Și ciucupencii Karri,
Etcetera în arî,
Și-azururi trans-alpine.

Iar pentru concluziune
Visează stele pești,
Incasatori Pitești,
Oh! Doamne, cîntărești-i
Și umple Văcărești,
Că'i gravă confuziune.

Krik-Krak.

BENOARELE ȘI CARMEN SYLVA

«Sindicatul Ziariștilor» a făcut să se reprezinte la Teatrul Național Mariorara, piesa Reginei, cu gândul ca să ofere bucureștenilor un prilej de-a sărbători pe mult talentata Carmen Sylva.

Și s'a observat, cu ocazia acestei reprezentări, un fapt ce merită să fie reținut: la staluri și la galerie lume multă, benoarele goale.

A venit la teatru ca să aplaude pe Regină poporul, mulțimea anonimă care nu cere favoruri Palatului, ci îl iubește desinteresat; și-au boicotat pe Regină tocmai curtezanii, aceia cari fac zilnic mătânii și sărută picioarele Tronului.

Coconășii și coconeturile noastre dau năvală la baluri mascate, unde se îmbracă mai caraghios ca paiațele, sau la baluri deschise unde simândicoasele doamne se desbracă sub pretextul că poartă rochia decoltată.

Se duc la cluburi distinsele noastre cioclovine ca să prăpădească averile adunate de munca altora; se duc la toate spectacolele pornografice și costisitoare cu cari cabotini Parisului speculează naïvitatea și găgăușismul orientailor; se duc pretutindeni, numai la o piesă românească, și încă scrisă de Suverana, nu catadiesesc să se ducă.

Precum ca să se știe.

VORBA PROVERBULUI

Aflăm că, în urma discursului pronunțat de I. P. S. S. Partenie în chestia cu Basarabia, d. Sturdza va fi nevoit să ceară scuze ziarului «Pravoslavni Vostoc».

Curat vorba românească:

Capra... pardon: Țapul Basarabia și d. Sturdza pate rușinea.

SUCCESUL SUBSCRIPTIEI NOASTRE

Succesul plebiscitului ce-am deschis în favoarea artistului Brezeanu este imens. Nu că suma ce s'a strîns e considerabilă. Ceea ce e important e numărul subscriitorilor și calitatea lor. Pînă acum, vre-o optsute de cititori, tot unul și unul, din pătura cea mai cilibie a societății, ne-au trimes modestul lor obol. Din toate unghiurile țării ne sosesc zilnic bani, în monedă sunătoare sau mărci poștale. Dar pînă la 13 Martie ce-o să fie?...
De sigur, cea mai mare parte a aces-

tui succes se datorește faptului că Iancu Brezeanu e un artist popular și iubit. Însă, cu lipsa de modestie ce ne caracterizează, nu ne putem abține de-a revendica și pentru «Zeflemeaua» măcar o ciosvirtă din acest succes.

«Zeflemeaua» a pătruns în marele public, și-a cîștigat dragostea tuturor oamenilor inteligenți și subțiri. Și nu a pătruns numai prin caraghioslicuri, ci mai ales prin linia sa de conduită, în toate chestiunile de cari s'a ocupat, linie dreaptă ce nu s'a cîrmit o clipă.

«Zeflemeaua» este aceea care lovește fără cruțare acolo unde reaua credință sau lașitatea altora aprinde tîmnia laudelor; tot «Zeflemelei», sireaca, îi trăsnește prin cap, să ia inițiative nobile și generoase ca aceea a plebiscitului lui Brezeanu.

Incurajați de sprijinul amical al publicului, declarăm că vom continua a merge înainte pe aceeași dreaptă cărare, iar nu ca alții — deși sîntem beți de succes — pe două cărări.

O CUGETARE

Mulți oameni sînt virtuoși numai din spirit de economie: Virtutea costă mai puțin de cît vițiul.

Ca să joci cărți, ca să te alcoolizezi, ca să ai aventuri galante, etc. trebuie să cheltuești parale; pe cîtă vreme cumpătarea sau abținerea de la toate păcatele lumesti nu te costă nici o centimă.

STROFE ȘI APOSTROFE

LEGEA PENSILOR ȘI TINERIMEA GENEROASĂ

Acuma cînd în parlament
De pensiuni se vorbește,
Să profităm de-acest moment
Spre-a vorbi înțelepțește.

Făcu un fel de fort Chabrol
La «Unirea» domnu Pană.
La pensie cu el, parol,
Nu'l mai țineți de pomană!

Pe Kirîtopol, pe Dimanci,
Ce pe județe cad belea
Cu lăcomia lor de franci,
La pensie d'asemenea!

Scoateți la pensie apoi
Și programa liberală.
Jos cu pașopt! Vrem idei noi,
Iar nu vechituri din hală!

Iar noi junimea de bonton,
Și generoasă mai ales,
Nu pensii vrem, ci-un pension,
De fete, bine înțeles!

Cyrano.

UNUI POET

Eminescu și chiar alți,
Aū murit nebuni la noi,
După ce-aū trăit — iertați!
O viață de nevoi.

Nulități de ori ce soi,
Prin politic'ăū avere,
Te stropesc azi cu noroi
Și duc viață de plăcere.

Case mari și cu zaplaz,
Și trăsuri cu șase cai,
Decorații la grumaz,
Și parale multe — vai!

Un consiliu amical:
Nu mai face versuri — ut!
De ce să mori la spital
Și să nu trăești pe put?

Teleor.

COANA SIȚA LA TEATRU

Coana Sița Vasileasca din Dobroteasa a căpătat un bilet de «bel-étage» de la un actor care face curte demoazelei, fiica dumneaei.

Deci, într'una din serile trecute, coana Sița și cu Madmoazel Bibilica Vasilescu, cu niște palării înzorzonate cu tot soiul de flori ca niște sorcove, se prezintă ră la Teatrul Național.

Coana Sița nu mai fusese la Teatru de pe vremea cînd era răposatul Millo flacău, așa că nu știa pe ce ușe să intre. Fără să-și piarză cumpătul, dumneaei întrebă pe controlor:

— Mă rog, musiu, am un belet de biletaj, pă und să intru?

Se știe că la teatru lojile cu numere cu soț sînt într'o parte, iar cele fără de soț în altă parte. De aceea controlorul zise:

— Pardon, madam, sînteți cu soț, ori fără soț?

La aceste vorbe, coana Siți, damă cu ambiț, i se urcă tot singele la cap și-i coloră în stacojiu pudra de pe obraz:

— Cu soț, stimabile, bun înțeles că sînt cu soț, că doară nu sînt d'alea de care crezi 'mneata. Da', soțul meu, dumnealui, a rămas acasă ca să 'nchidă prăvălia și să vie p'ormă!

— Scuzați, madam, dar vream să zic... îngină controlorul.

— Auzi afront! continuă să vocifereze coana Sița, să mă trateze cu așa blesare pă mine nevastă dă lipiscan, care bărbatu meu e și ipitrop la biserică!

— Însă, madam, eū vă întrebam dacă numărul biletului dvoastră e cu soț sau fără soț! isbuti să spue controlorul.

Numai grație acestei explicațiuni, coana Sița se calmă și împreună cu demoazela, foarte rușinată de acest mic incident, se urcă în lojă.

Coco.

VIZITA LUI STURDZA LA FLEVA

D. D. Sturdza a vizitat
pe d. Fleva. Vizita a ținut
o oră.

(Ziarele).

D. Sturdza.— Ce bine 'mă pare că te
văd, Nicule! Dar cum te-ai schimbat! Ae-
rul Italiei...

D. Fleva.— Avem amândoi ceva de re-
gulat...

D. Sturdza.— Știi că te doream? Par'că
'mă lipsea ceva...

D. Fleva.— Să poate...

D. Sturdza.— Dar tu ești cam indispus?
Oboseala drumului...

D. Fleva.— Da, sint indispus...

D. Sturdza.— Lasă-mă să te sărut... Ai
un obraz ca trandafirul...

D. Fleva.— Mă rog...

D. Sturdza.— Mă respingi?

D. Fleva.— Mai sint hoț de fin?

D. Sturdza.— Ei lasă, lasă...

D. Fleva.— Cel puțin, roșești?

D. Sturdza.— Și cum petreci la Roma?

D. Fleva.— Cel puțin, poți să roșești?

D. Sturdza.— Ah! Roma! Quirinalul!

D. Fleva.— Te iert dacă roșești...

D. Sturdza (care nu poate cu nici un chip
să roșească).— Ei, Nicule, cit stai în țară?

D. Fleva.— Nu poți să roșești?

D. Sturdza (disperat, bagă o mână în bu-
zunarul de la pantaloni unde are vopsea ro-
șie pentru ocazii, și se roșește pe amândoi o-
brații).— Ei, 'ți-am făcut plăcerea!...

Teleor.

UMORISTICA 'N JARGON

— Vuus? N'ai citit dija *Tumui*?

— Zic și zoû!

— Cum si poate? N'ai vazut pi Pă-
cală di peste *Tumui* cum ridi dija di
goi?

— Scoati ci-va ghișeft?

— Ala, Zolufenblum, herr dirēkter,
mare talharoi! Puni firma la jurnal că
faci politichi di piste clubu Vanic și
pleacă după gheld pi la boeri. Joben,
ochelari, sună la uși, vini ficioru, el
trimiti un bilițel și ficioru aduși un
pisoși și aruncă în joben. Si Zolufenblum
umflă chimiru... Ce talharoi!

— Si scrie la *Tumui* si ci-va di Zio-
nism?

— Dija dispre asta vorbește la adolți.

— La adolți?

— Zic și zoû. Zolufenblum s'a vazut
prifisor și nvață tablele si istoria lu Izrael
pi copiii di la Nathan, Grinberg, Her-
scovici, Iscovici si alți nighistori rumuni.
Are piste șepti elevili.

— Vuus, Bercu, arată si la mine Zo-
lufenblum.

— Duti la Valman în Dudesti; mu-

năncă acolo, intrăba pi Sura di la cantor
cari ie.

— Gut morghen!

— Adii! Dai complement la madam.

Unul din stenografii noștri speciali
ne asigură că această conversație, auzită
pe platforma tramvaiului din Calea Vă-
cărești, este reprodusă întocmai.

Amicul nostru s'a grăbit să se dea de
osteneală surprins de revelațiunea că ar
exista în capitală o revistă satirică-poli-
tică-conservatoare-jargonistă, al cărei
director autor ar fi un soi de Păcală de-
generat care se ascunde sub un pseudo-
nim oare-care.

Faptul în adevăr efa de mirat într'u
cît nu auzisem că *Hajoeț* or *Cronica Is-
raelită* scoate vr'un supliment ilustrat
săptăminal și ne-a venit cu atit mai
greu să credem cu cît Tămia nu cam
face parte din miresmele întrebuintate la
slujba religioasă de la Templu.

Or, ce-ar zice rabinu?

Totuși, ca cronicari consciințioși, am
trimes numai de cît pe numeroșii noștri
reporteri după informațiuni.

După 48 de ore de cercetări și o sumă
indoită de lei noui cheltuiți cu trăsurile,
unul dintre noi descoperi în sfârșit la
chioșcul din colțul magazinului de ve-
chituri «La păduchile de aur» un nu-
măr din faimoasa revistă.

Era adevărat. Apare în București —
cine ar fi bănuț — un ziar-satiric-poli-
tic-conservator (?) cu titlul «Păcală cu
Tămia» director d. Georges A. Mandy,
gîrant responsabil Păcala.

Or, circum.... specțiunea domnului
care se ascunde sub pseudonimul de
Mandy e de prisos, întru cît din chiar
titlul ziarului, și mai ales din coprins se
vede cît de transparent este pseudoni-
mul gîrantului responsabil care poate
prea bine să ție locul directorului și
vice versa. În treacăt fie zis nu credeam
ca legenda lui Păcală să fie atit de uni-
versală în cît să fi înflorit chiar pe țăr-
murile mării Roșii. În or-ce caz Păcală
al nostru este ceva mai deștept, va re-
cunoaște chiar și d. Mandy și ne vine
a bănuț că d-sa vrînd să localizeze pentru
literatura sa... națională tipul popular al
lui Păcală, îl va fi confundat cu tovară-
șul acestuia, cu Tindală, tipul nătăfle-
țului și prostănacului vecinic păcălit. De
va fi așa, fiind pus în cunoștință, aștep-
tăm rectificarea convenită pe coperta și
în coprinsul viitorului număr al «Tă-
miei.»

De alt-fel, aceasta este lucru secundar.

Nu ne îndoim că atunci cînd d. di-
rector va fi întrebat dacă nu cum-va d-sa
este acela care are pretenția... să n'o
mai calificăm, — d'a caricaturiza pe d.
Carp ca pe or-ce Taubes oare-care, nu
ne îndoim că va răspunde:

— Iu, da! Iu, da!

Cădelnițăm și noi cu tămie.

Vaxregis.

GLOSSA POLITICĂ

— Inspirată de *Glossa* lui Eminescu —

*Cad partide, vin partide
Cu aceleași slujbe toate —
Care dă mai mare leafă
Cercetează și socoale,
Să dai votul de te chiamă,
La 'ntruniri tu să ție parte,
Să te bage toți în samă
Cînd funcțiunii se vor împarte.*

Multe lucruri tu ai cere
Ai voi diurne multe —
Insa cei de la putere
Nu prea vor să te asculte.
Tu retrage-te îndată
Fa și gură individe!
Căci la noi aproape zilnic
Cad partide, vin partide.

Nici să treci din gașcă 'n gașca
Ca să-ți dea o funcție bună;
Căci ș'ai 'tăi cînd ai puterea,
Cîntă pe aceeași strună.
Nu-s mai bunii unii ca alții!
Fie-care îți dă ce poate;
Vin partide la putere
Cu aceleași slujbe toate.

La 'nceput să nu faci gură,
Cu toți bine să te pui;
Aibă unul patru funcții,
Chiar de știi să nu o spui.
Pînă să-ți alegi partidul
Să te ție cu toți de ceafa;
Și să te inscrii în gașca
Care dă mai mare leafă.

Ori și ce partid politic
Are-aproape-icelăș scop:
S'aibă voturi la alegeri
Și să dea slujbe potop.
Insa care dintre ele
Are meritele toate,
Și mai des e la putere:
Cercetează și socoale.

Căci acelorași mijloace
Se supun politicianii!
Promit slujbe 'n colo, 'n coace,
Ș'ai puterea și cu anii!
Alții vin?... acelaș lucru:
De voești să te ia 'n seamă,
Trebue să treci la dinșii:
Să dai votul de te chiamă.

Tot să sperii cînd 'candidații
Vor eși aleși din urne:
Îți vor da și decorații
Și tot felul de diurne.
Teamă n'ai cînd vezi că dinșii
Cată să te dea 'ntr'o parte,
Lingușește-ți mai cu samă,
La 'ntruniri tu să ție parte.

Cînd vorbești de-un om politic,
Să-l numești mai mult pe nume;
Pentru-a fi crezut puternic
De 'nconjurătoarea lume!
Să te duci și la plimbare
Tot-d'a-una — ea reclamă —
C'un politician mai mare,
Să te bage toți în samă.

Cînd auzi c'or să te rază
— Singura asigurare —
Du-te la un om cu vază,
Și îi cere o serisoare.
Ori și cine-o-avea puterea,
Tu nu sta retras de-o-parte;
Pune multe stăruințe
Cînd funcțiunii se vor împarte.

*Cînd funcțiunii se vor împarte,
Să te bage toți în samă;
La 'ntruniri tu să ție parte,
Să dai votul de te chiamă.
Cercetează și socoale
Care dă mai mare leafă;
Cu aceleași slujbe toate
Cad partide, vin partide.*

Casto.

LUXUL DOAMNEI BIBANIDY

Mișu își întâlnește iubita la brațul d-lui Bibanidy, soțul ei legitim.

— Aveți o toaletă răpitoare, doamnă, zice Mișu cu o nepăsare prefăcută.

— Amicul meu, răspunde d. Bibanidy; nevasta mea este de-o economie rară! A descoperit cite-va magazine, puțin cunos-

cute, unde se 'mbracă foarte efțin, aproape gratis. Corsajele 'și le cumpără de la d-nu Berbantopol din calea Griviți; Pălăriile de

la Burlacescu, strada Șelari; Blăni își tir-guește de la Craidonescu, Bulevardul Eli-

sabeta; Rufăria de la Holteiovici, strada Lipscani; Ghetetele de la Amorezeanu & Co.,

strada Popa-Tatu. Ba încă a găsit un mic juvaerghi unde cumpără aproape pe nimic

bijuterii tot atit de frumoase ca la Resch... E tiz cu tine, il chiamă Mișu. Tu cunoști toate magazinele astea?

Nu — replică Mișu — adică da... Cunosc pe Mișu, juvaerghiul; dar, dacă îmi permiteți un sfat, știmată doamnă, să nu mai vă du-

ceți nici-odată 'pe' la el. Știu pozitiv că se poartă uneori ca un mitocan cu unele dame!
— !!!!!

O NOUĂ RIMĂ *)

— BOGDAN DUICĂ —

Poete, cînd dorești ceva
Semuitor cu-o nevăstuică,
Tu caută și vei afla
Pe... Bogdan-Duică.

Poete, cînd te chinuiești
O rimă să găsești la țuică,
Tu caută și vei afla
Pe... Bogdan Duică.

Sdruică.

CÂNTECELE ȘI FINANȚELE

Recomand Academiei Române următorul foarte interesant subiect de studiu: Cîntecele și finanțele.

Intre cîntecele cari s'au popularizat mai mult la noi și situațiunea financiară a țării a fost tot-dauna o strînsă legătură.

Din punct de vedere financiar și muzical, ultimele decenii se pot împărți în trei epoci.

Odinobară fie care romin avea puțința să cînte:

Am un leu
Și am sa'l beu
Tra la la la la!

Rominul însă și-a băut acest leu și a ajuns la epoca două, declararea crizei. Criza, contrariu afirmațiunilor unora, a atins întii pătura socială de sus, aristocrația. Dovadă că se cîntă în franțuzește faimoasa poeză «Toujours sans argent». Și după aceea, criza a lovit și populațiunea de jos, am trecut adică la epoca a treia cînd de la Dorohoiu la Severin, din Mizil la Urziceni, nu s'aude de cit jalnicul:

Kiriace n'are para'le,
Kiriace mamă!

Sau:

Toată lumea strigă tare:
Nu's parale, nu's parale!

Acestea, după cum zice poetul O. Carp:

Nu's plînsul unei singuri inimi
Ș'al unei crize trecătoare,
Ci neamul nostru'ntreg își plînge
Pustiul pungilor ușoare.

De aceea vedem că, odată cu izbucnirea deficitelor budgetare, România a fost inundată numai de cîntece triste.

În locul veselelor romanțe cu cari chefuiam străbunii noștri, azi nu auzi decât: «Suspine crude», «Cu haina cernită», etc.

Azi nici-un poet nu mai are curajul să spuie că iubita lui are o inimă de aur, pentru că imediat critica imparțială îl va desminti, dovedindu-i că — pe vremurile astea de ananghie — inima iubitei lui nu poate fi de cit cel mult de nikel sau de tinichea.

*) A se citi: *ramă*.

...Mă opresc deocamdată aici cu schița mea de studiu poetic-financiar, așteptînd ca Academia să mi acorde un modest stipendiu pentru a putea continua monumentală și documentată mea lucrare.

Kiriac Napadarjan.

„ZEFLEMEAUA“ IN PROVINCIE

Bacău

Ce'ti doarec eu tie dulce Rominie
Plină de spanacuri și Smaromanie:
Bune menagere, un cer fără nori
Și Bacăul nostru fără «Șezători».
Să faci sarmale, iahnie, tocană,
După obiceiul nostru strămoșesc,
Să nu văd ca astăzi Smara 'n ori-ce damă —
Dulce Rominie, asta ți-o doarec.

Vis de răzbunare negru ca mormintul:
Stătea Corneluța lingă lellea Nellea
Par'că le-adunase de pe stradă vîntul,
Sau le recrutase din pămînt Pepelea.
Spună lumii large P. T. Bacăuanii
Cum declama Leanca, ce grai rrominesc,
Și cum dau degeaba Duminica banii,
Dulce Rominie asta ți-o doarec.

Din Brassö venită «pentru Rominia»,
La Predeal îmbracă fotele și iia,
Și această iie cu fluturi cusută
Îi ridică aicea cu 10%,
Prestigiul, știința, arta și moralul,
Fotele, bicicelul, și 'n fine — hamalul
'I-aduce o birjă să plece din gară
... Și ast-fel sosește scumpa noastră Smară!

Nen'tu Nae.

Cîmpu-Lung

Medieval, macabru și cu veselie la urmă

Mă transport cu mintea în vremuri trecute; las astăzi în pace și la jocurile de cărți sau la alte gusturi și meteahne ale lor pe ilustrii mei concetățeni, atît de mult cîntați și slăviți de mine prin coloanele acestei gazete. Îi las, căci prea e prozaică pleiada d'aci, prea luptă cu arme fără *blazon*; poartă în loc de mantie spaniolă un burghezesc palton neimblănit sau dacă da, atunci imblănit cu miel; (de ce imi vine în minte iarăși «Voința Muscelului»?); poartă în loc de *vapieră*, un grosolan baston de vișin. Și ce vream să spun, n'am auzit-o nici la Alecu, nici la Alexe; n'am citit-o nici în romane, nici n'am visat-o. Poate fi va vr'o reminiscență din scrierile medievale, din scrierile lui Hofmann sau Poë, dar lucrul e trăit cite-va clipe, făurit prin forța împrejurărilor.....

..... M'apucase un dor nebun să umblu prin noaptea neagră, nu avînd gînduri negre nici inimă idem, căci nu sunt de felul meu înscris la nici un club liberal; vream să port doru'mi și jalea acolo unde atîta jale

a fost și este, să-l port în orașul morților, în cimitir.

Ce gînd mă pornea acolo? Nu știu, dar atît pot să spun că sunase de mult ora crimelor și misterelor la Bărăție, cînd m'am pomenit pe o bancă în cimitir.

Intuneric ca într'o pungă de om sărac și frig ca frigurile morții; numai eu degeram din toată populația.

Am stat mult de sigur și fără să vizitez vr'un mormînt căci n'aveam pe cine — nici un creditor d'ai mei n'a murit pînă acum — am pornit spre oraș. Dar! dar! O lumină mare în localul Școalei Normale; geamuri ca în foc, electrică nu opaiț. Cu rizicul d'a-mi rupe paltonul — și asta în timp de opoziție amară — încălec peste pâlmar și cu pas de lup mă îndrept spre lumină, nu ca un lup, nici ca un hoț.

Din întîmplare aveam ochelarii la mine. Mă cățăr pe zid și privesc înăuntru. Mi s'a părut la prima dată că e o fabrică de oale; dar treptat, prin dezaburirea ferestrelor, imi dădui seama ce e.

În mijlocul camerei o vadă mare cu vopsea, probabil; un lighean cu cărbuni iar d'asupra o redingotă, de căpățiile căreia atîrnau căpății de om; pe o poliță în zid: alambicuri, eprubete, sticle; o bufniță și un cocostire stați liniștiți pe un os de picior omenesc, iar în colț un schelet de rață sălbatică privea cu ochi de foc.

Alchimist! mi-am zis cu groază și vream să fug; dar prin succesiunea ideilor mi-a venit în minte: *aur*, și cu cit drag acuma cînd sint caterisit.

Credeam să găsesc în laborator pe prietenul Niță Tchi-Tuan, 'l știam *pretin* (vorba lui Chelescu) cu mine; m'asteptam să văd pe dracu, nici odată însă pe un creștin din Vulcana.

Splendidus Candidus Petraquimus se recomandă cu glas tare — de conferențiar — o prăjină îmbrăcată cu doctorii și spițerii (nu te supăra Gabriel) lui Molière.

Pe urmă, incremenit, ascultai, stînd îngrozit în colțul casei lingă schelet, mîngiat de cocostire care mă imboldea cu ciocul în nas: Cunoști pe adevărații oameni ai geniului; ai crezut că aștia ar fi cum-va Moise, Aristotel, Praxiteles, Shakespeare, Hugo, Göthe, Dante, Pasteur, etc., nu, o afirm și o jur pe piatra filosofală că nu, ci adevărații oameni de geniu sunt căutătorii aurului, nu în Transvaal, ci într'un cazan: alchimisti.

Apoi, apucîndu-mă de mină, mă sui pe o scară d'asupra cazanului; păsările și scheletul se apropiară și cînd mă deșteptai din leșin, în loc de aur în buzunare găsi paltonul meu de altă culoare, din negru *rosu*.

Splendidus Candidus Petraquimus era nebun și simplu boiangiu în loc de alchimist.

... Iar mirarea că l-am întîlnit la Clipci și am băut țuică fiartă, n'a fost așa de mare, ca mirarea că l-am văzut costumat burghezesc, caraghios: era îmbrăcat în haine violete.

Alchimia rediviva? Vai, nu! *Boiangeria*.

Peligrad,

Călărași

MITICIADA

(CÎNTUL II)

Un Iosigree dintre-accia se-au de geaba 'n gură limbă,
Ce cu-a vinului licoare a lor haină și-o schimbă,
Într-o circumă, la masă, stă rezmat pe mîna dreaptă,
Dară ochiul 'nchis afară, înăuntru se deșteaptă,
Vede — și de fericire întreg sufletu-i se 'neacă —
Cum paharul de pe masă se preface 'ntr-o cinzeacă
Care crește și se umflă și ca 'n vise-amăgitoare,
Respectabila cinzeacă se preface 'n zăcatoare.

Bețivanii cei mai ageri pin'la vrană nu-i ajung,
Jasă glasuri răgușite se porniră îndelung,
Și din umbră răsar nutre care cîntă și se roagă
Și 'mprejurul zăcatoarei cu ciocane-i bat în doagă,
Strigate de 'vivat !', 'trage-!' se aud plătind prin nor,
Iar ciocanele dau găuri în grosimea doagelor.
Șuerind ținește vinul, se deschid zecimă de guri,
Se aude în tăcere murmur de înghițituri....
Și pătruns de dor, Mitică dă să intre 'n zăcatoare
Ca să bea mai pe deantregul adorabila licoare.
Iată-acum din întuneric răsări un chip spurciur,
Don Mitică belind ochii îl întreabă cam mahmur :

— Tu ești Buța...? — Da, Mitică! — Ai venit să-mi dai pe cont,
Să nu schimb a mea iubire în reproșuri și 'n afront ?
— Ori-ce gînd ai tu Mitică și ori-cum vei fi sosit,
Gît nu-mi ceri pe datorie, eu îți zic : bine-ai venit !
Despre partea creditărei însă, dragă, să mă ferți
De nu vrei să dormi la *sechse* și cu mine să te cerți,
Ori vrei din punge-ți roasă să asvirii ceva parole
Ca să-mi dai și mie probă despre cinstea d-tale.
— Cum gîndita-ai tu Buțaris că ori-cit ai fi de see
Pot, în dorul meu de cheful, să mă 'mpiedic de un grec ?
— De un grec da, muțunachis, însă greul ce privești,
E proprietar de case și de bonuri românești.
— O, tu nici gîndești Buțaris cite 'n cale 'mi s'au pus ?
Mîi de sticle, boloboace, zăcatori cu fundu 'n sus ;
Indirjitu-s'au în contra-mîi circumaril la o falta
Iar toți popii hotărîr-au să bea apă de la ballă,
Doar mă voiți trezi ve'odată, și-atunci 'mi-am sôptit în buză,
Ca în veel s'ador pelinul și să-l sug ca o meduză,
Printre circumi și prin pînii să trec falnic, fără pas ;
Că privește de mîncare, pot să rumeg și ovăs.

Visul a perit. Pe masă zac pahare rînduri, rînduri,
Don Mitică de pe scaun lunecase peste scinduri,
Un băcat îl ia de guler : Domnule, poftim afară,
Cite zorile de ziuă și aproape să răsară.

Primăvară.

Dorohoi

Tragedia de la deal

— Mare roman de aventuri —

Prologul meu se 'ncepe timid și cam alene,
Ca 'n ori și ce faimoase romane indigene.
Deosebit de alte literatură, la noi,
Se scrie de cucoane, de slugi, ori de cotoi,
Și nimeni nu 'ndrăznește-a vorbi de principese,
De crime, de dueluri, de conți, de baronese,
Așa că cititorii au fost aduși în hal
Să nu citească barem un rînd original.

Ei, care am oroare de prozele sublime,
Sint hotărît a scrie romanul ăsta 'n rime ;
Și ce-i mai mult, aproape eveniment ciudat,
Voiu povesti mistere din viața de palat.
Iar toți croii dramei, afară de lachei,
Vor fi viconți, marchize, contese și de-acei
Cari 'n turceasca veche erau numiți pașale,
Vel-logofeți, vistiernici, și stolnici, și agale,
Făcînd precum se vede, din opul meu, un far
Care se 'nchină tandru marchizei de-Alcantar'ar.
De-aceea, fin'că-i vorba de-o concepțiune 'naltă,
La Bercoviți cu toții pe Simbăta cea-laltă.

B. Ker.

PLEBISCITUL ARTISTULUI BREZEANU

Din lista trecută 11 lei 50 bani.

Au mai subscris :

I. E. Munteșu, Inventatorul renumitului stup
«Ideal», Marie Alevra, Irina Munteșu, B. Ale-
vra Viorica Alevra, Mitrița Alevra, Bicu Stro-
escu, Moașa Bujabercă, Emil Antoniu, Alex. Tê-
lêmaque, I. Bellu, A. Christodorescu, Anonim,
Junior, G. Iacovescu, A. Georgescu, P. Florescu,
G. Pallă, N. Popescu, Capitanescu, R. Simon,
V. Simon, I. Trușă, C. Popescu, P. Ionescu,
Tr. Nacian, I. Niculescu, C. Costescu, C. Pa-
naiteșu, P. Ștefanescu, C. I., Necunoscut, V.
Panaiteșu, H. Eliescu, Ionescu-Brăila, Z. Dimi-
triu, I. Luculescu, D. Gheorghiu, Iorgu, Ghiță,
Stoianescu, Marin P. Ionescu, Elena M. P.
Ionescu, Marioara M. P. Ionescu, Alexandrina M.
P. Ionescu, Venus M. P. Ionescu, Nicolae P.
Ionescu, Ecaterina P. Ionescu, funcționari la mo-
nopoluri, Filip, bucatar la Vass., A. Riton,aju-
torul lui, Paffe Iohan, Olg. Caletzeanu, Ștefan
Arsenescu, d-na Marie Davidescu, profesoară,
d-ra Smara Mateescu, d-na Eufrosina Mateescu,
d-ra Elena Marinescu, Tudorică Georgescu, admi-
ratorul lui Brezeanu, Ioseph Rosenfeld, tatal, Ana
Rosenfeld, mama, apoi Benjamin Rosenfeld, fiul,
inginer la St.-Galler, Elveția ; Adolphe Rosenfeld,
fiul ; Iona Rosenfeld, fiul ; Emanuel Rosenfeld,
fiul ; Isaac Rosenfeld, fiul ; Bela Rosenfeld, fiica ;
Rachelle Rosenfeld, fiica ; Fanny Rosenfeld, fiica ;
Libertine Rosenfeld, fiica, din Brăila ; P. M. Ra-
dulescu, George Vioreanu, Eliza Vioreanu, Ce-
cilia G. Vioreanu, Ștefan Mihaescu, Alexandrina
Georgescu, Ioan Bărbăncău, Sterie Thomescu,
I. Dragomirescu, C. Radulescu, Dan Alexian de la
monopoluri, Ferentz Naghy din Mișuneștii-Mari,
Vasile Paunescu, învățator din Maia, Toma Ivașcu
din Mișuneștii-Mari, Atanasiu din Ferbinți, George
Panaiteșu, Ionel Flutrel, Ioniță Solacolu, Maier
Cappon, I. S. Spirtaru, comerciant de băuturi
din Craiova, angloaițit săi : Tilică D. Delescu,
Marin Manescu, Ionița Greulescu, Hansi, The-
rese, Sepi, Lisi, Paul Cap., Barozzi și Emil Belcot,
stud. farmacie, d-ra Silvia Costandache, d-ra Sil-
via Petrovan, Russu Costică, student litere, Mișu
Pastia, student șc. naturale, Costică Georgescu,
Gheorghe Petri, Gică Cohen, Ioan Constantinescu,
Petrovan Silviu, Vasile Albu, Dumitrescu, Pom-
piliu Florescu, d-rele Elena Niculescu și Alexan-
drina Dumitrescu, studente la medicină, Avram
Lungu, Primaru vinzător de ziare, Nelnel Ionescu,
Zizi Ionescu, Nenina Ionescu, Ștefan Ionescu,
Ioan Nițescu, Ioan Constantinescu, Gh. Ioanițiu,
Ștefania Ioanițiu, Șerban Ioanițiu, Maria Ioanițiu,
Petrahe Birlic, Otilia Birlic, Alexandrine Birlic,
George Birlic, Vasile Birlic, D-tru Birlic, Petre
Birlic, Nicu Mateescu-as, Aneta Mateescu-as, Tot
neamul lor, Victor Purcăreanu, stud. în drept,
Pitești, Pinten, Og, Nicolae Dobrița-Popescu, Ma-
ria Popescu, Costică Cetașeanu, d-na Cetașeanu,
Titi C. Cetașeanu, Nicu Popovici, Ghiță Popovici,
Patru admiratori ai neîntrecutului talent ce posed,
d. Brezeanu, din personalul hotelului «Splendid»,
Radivon, Ștef. Mărculescu, Tanase Mărculescu,
L. Z. Furnică, d-na Furnică, Gogu Dumitrescu,
Marin Dumitrescu, Vlaicu Vodă, M'cea Basarab,
Banu Miched, Romin Gruie, Costea Mușat Spă-
taru Dragomir, Anca Domnița, Clara Doamna
Grozea Moldoveanu, Vlad Dobceanu, Roman He-
răscu, Manea Mănescu, Baldovin, Aldea Algiu,
Pala Italianu, Murgu Cronicarul, Simon Stareț,
Vucașin, prea cuviosul Nicodim, A. Davila, Pia Da-
vila, Iancu, Margareta, Marioara, Sică, Ecaterina
Bruss, Costică din comuna Batiște, Ștefan Ionescu,
George Ionescu, Gh. Constantinescu (Epoca), N.
Constantinescu, Iulius Dürr, Paulina Dürr, Paula
Dürr, C. Talășescu, E. Talășescu, V. Talășescu,
H. Talășescu, Cor. Talășescu, Ștefan Decu, Deu
Iliescu, Costică Deculescu, Costică Nicolescu, Co-
stică Achimescu, d-na Ecaterina Niculescu, Ywan,
Bebe Vasilescu, d-na Olga Constantinescu, Ionel
Vasilescu, Mitică Vasilescu, Steaua Polară, Virful
cu dor, Măguleanca, Mizileanca, Fefeleanca, To-
hăneanca, Bene Merenti cl. II, Bibișor, D. I.
Macri student, Nae Folfoacă, Nea Costache Opre-
scu, d-na Ecaterina Livescu, Ion Livescu, artist,
Arvuna d-lui Livescu pentru vie, Alex. Min-
drescu, Maria Mindrescu, Nea Costache pentru vie,

D-r N. I. Duma, I. P. P., 39 admiratori ai ar-
tistului și următoarele studente și studenți ai
facultății de medicină :

D-na Elena Odor, d-rele Mița-Sala Krețulescu,
Ecaterina Bărbucescu, Pavlovici L., Georgescu
A., Clara Löbel, d. Dimitrescu C., d-ra Petrescu
V., Petruș Niculescu, d-ra Ivanovici M., d-ra
Voia Angela, d-ra E. Costandache, d-ra Mărgo
Drăghici, d-ra Dimitrescu Emilia, d-ra Anisoara
Ținca, d. Georgel Andreescu, d-ra Crețu I., d-ra
Mița-Sala Carol Davila, d-nii Minică Gh., P.
Marinelli, De la Govora, P. P. I., Ilie G., C.
S. Urechia, Balăcioiu G., Petrescu V., Ciuca M.,
Marinescu, Dimitriu M., Braun N., Leonte C.,
Pavlovici M., Negoescu V., Negreanu-Tzigau,
Bogdănescu-Cărăbuș, Pompilian I. G., Pompilian
Gh. Gh., S. C., Tomescu I., Wesely O., Sig-
mund Paulman, Baculescu M., Apostolescu C. I.,
Pastia C., Bărbuneanu Gh., Niculescu C., Donca
N., Vasiliu H., Papa I., Suferi C., Georgescu
S., Becescu N., Gane T., Goldenberg L., S. C.,
Medigreceanu, Brezeanu C., Iliescu M., Lehrer
Fr., Guță Rizescu, Lăscărescu, Alexandrescu N.,
Grigoriu-Boască, Papa T. P., G. T., Popescu P.,
Lempart H., Hociung I., Alexandrescu C., Iosif-
ovici N., Ghimbășeanu, Marinescu N., Porubski,
Grigoriu Gh., Popescu Cosma, Ionescu A., Iosif
N., Fisch S., Dicescu L., Weinfeld, Di Pi-
leși, Gabe S., Rosenzvit, Șerban C., Silvestru T.,
Dimitrescu A., Popescu Gh. I., Popescu Grigori,
H. M. T., Wolfovici H., Davidsohn S., Lilovici
A., Miulescu A., Pirvu M., Ștefanescu, Dica D.,
Voiculescu C., Trandafirescu și Ioan Luca inten-
dent, Eugenia Albeanu, Adela Zaman, Marioara
Dobriș, Elena Dobriș, Miss Mabel Meunier, d-ra
Fani Tzucatos, Marioara Popp, Marioara Gheor-
ghiu, d-na Aneta Gheorghiu, d-na Sița Albeanu,
d-na Eleonora Popp, Lilica V. Anținescu, De la
Corabia, Ghița Gibonu, Sofie Sternich, Carol
Lang, Aglae Bellici-Dorohoiu, d-ra Puica C., Iasi,
Georgel Tomaziu, Didina Tomaziu, C. Gongo-
pol Epoca, Costache Dumitrescu, Graur, Socie-
tatea comercianților de băuturi spirtoase prin pre-
ședintele ei d. Niță Stere, C. Protopopescu, O.
Lugoșianu, Ștefan Popp, șapte internii ai spitalu-
lui Filantropia, Popescu Polyctet, Elevii școlii
de poduri, Nicu Apostolescu, tunarii din calea
Griviței : Don Gorea, Ion Topirdea, Gh. Haron-
tzeș, Costică Lascareff, un jandar cu 4 glasuri
primare, S. Mișonscki, Popa din Tepești, D-r.
Jorjescu, Lie Temelie, Don Carlos, Pipirig Cor-
neliu, Vasile Mimo, Adih Emil și Anințas, d-ra
Maria Vărbănescu, d-ra Paras Stănescu, Florea
Stănescu, 2 d-ni studenți și o studentă al căror
nume nu se cunoaște și cari sunt răguși a și
mai da numele încă odată, Eugenița Drăguța,
Pasica Frumușica, Mama Orfanilor, Evghenița
din Bacău.

In total 36 lei și 70 bani.

* * *

Persoanele cari vor dori să subscrie pot tri-
mete suma de 5 bani prin marcă poștală pe a-
dresa ziarului «Zeflemelei» sau pe adresa d-lui
Casier I. Staicovici, str. Primăverei No. 5.

Numele subscriitorilor se vor publica. Sub-
scripția se încheie în ziua de 13 Martie cînd se
dă la Teatrul Național reprezentația «Avarul» în
beneficiul meritosului artist Brezeanu.

Numele persoanelor cari au mai contribuit se
vor publica în numărul viitor.

TELEFONUL „ZEFLEMELEI“

Ghiaur.— Craiova, Slabuțe.

Idem.— Giurgiu. Vi se va trimite. Scuzăți in-
tirziera.Mattelot.— Ba încă personalități afurisite de
tot !Nae Senzitiv.— Dorim să cunoaștem nu-
mele dv.

Irod.— Idem.

V. V. Rifa.— Asta n'ai brodit-o.

Citor-va.— Bonurile de premii pentru nu-
mărul present s'au tipărit dintr-o greșeală tipo-
grafică Premiile erau suspendate săptămîna a-
ceasta. În numărul viitor însă vom anunța noile
cadouri de oare-ce obiectele destinate pentru a-
ceasta s'au epuizat și trebuie să ne procurăm altele.

MUȘTAR

**DIAFAN
ȘI CU
MUȘULET**

DIN FABRICA DE LA FILARET

STAICOVICI

De vânzare la toate magazinele principale

DEPOSITUL GENERAL

Depoul de conserve: **STAICOVICI**

STR. REGALĂ, 11 bis.

NICOLAE A. POPOVICI

Doctor în drept, fost magistrat

ADVOCAT

București

Română, 81.

THEOPHILE SCHEIDEGER FIU

HORTICULTOR

7, STRADA CAMPINEANU, 7

(lângă Teatru Național)

Propriul stabiliment Horticul e situat pe strada Epurilor 17, (suburbia Ceauș Radu culoarea de Negru).

Specialist în buchete de logodnă și cununii, coroane, coșuri de fantăsie, lucrări de flori fine și moderne, decorațiuni de sa-loane etc.

Expedițiuni în provincie

Planuri, Lucrări de grădine și parcuri în stiluri moderne, complete plantate cu pomi și flori.

Intrețineri de grădini anuale.

Vinzări de felurite flori, planșe și tran-dafir.

MIRCEA G. PETRESCU

FOST MAGISTRAT

AVOCAT

S'a mutat în Str. Rîureanu, 2

(Lângă Palatele Justiției și al Postelor)

BUCUREȘCI

CONSULTAȚII de la 8—10 a. m.

CEREȚI

CONSERVELE

STAICOVICI

MEDALIA DE ARGINT

CEA MAI MARE RECOMPENSĂ ACORDATĂ

Produselor farmaceutice

ROMÂNE

LA EXPOZIȚIA DIN PARIS

1900

A.

OVULE ȘI SUPOSITOARE

DE

GLICERINA SOLIDIFICATĂ

(singurele aprobate de cons. sanitar superior)

FARMACIA
ALTAN

FURNISORUL

Curței Princiare

STRADA BATIȘTE

BUCUREȘCI

INSTALAȚIUNE SPECIALĂ

PENTRU

OXIGEN

LABORATOR SPECIAL

PENTRU

— ANALISE DE URINA —

CINE A GUSTAT ODATA, VA GUSTA MEREU

DIN DELICIOASELE PRODUSE DE PE

DOMENIILE PRINCEPELUI

BARBU ȘTIRBEY

PRECUM:

VINURI ALBE ȘI NEGRE

DIN DIFERITE RECOLTE

Tămâioasă, Pelin, Rachiu, Urdă și Cremă de Buftea, Unt,

Făină, Griș, Mălaiu, Miere în faguri și liquidă,

Pește, etc.

VIZITAȚI DECI

MARELE DEPOU DIN CALEA VICTORIEI

unde toate mărfurile mai sus* enumerate se vând pe PRE-TURI MAI MULT DE CÂT MODESTE comparativ cu calitatea lor superioară

DUPA TEATRU, DUPĂ OPERĂ, DUPĂ CONCERTE, TOATĂ LUMEA ÎȘI DĂ

„RENDEZ-VOUS”

LA

BERARIA

COOPERATIVA

— PIATA TEATRULUI —

Și cu drept cuvânt, căci: excelentele mâncări reci, berea Oppler (Peleş) de calitate superioară, vinurile delicioase precum și conștiințiozitatea prețurilor și serviciului acestei berării împacă gusturile clientelei celei mai exigente.